Número -10
Setembre 2020

Eoooh! EEEoh!

CEREBRECO

Publicació per adults i gent que entén el que llegeix

OTRO NOMBRE MATEIXOS CULS

Què ens heu comentat:

«Però això són unes mames!»

EDITORIAL

Porristas con pompones, no con canutos…

Ai, s'agost s'ha acabat i ens ha agafat entre tancaments. Tranquil·litat, el **número -10** de *Cerebreco* és aquí perquè pogueu flastomar de quelcom diferent.
Fent repàs mensual, direm que: aquest mes també hem rebut zero donatius, segueix fent calor, se'n han socarrat ses tomatigueres i no hem sortit gaire de cases.
De les coses bones que ens han passat: un rei exiliat ens ha fet hereves de la seva fortuna il·legal, tant sols enviat el nostre número de compte, ens hem casat amb una senyora bielorussa per poc doblers i hem signat en contra dels productes que posen als tampons perquè sagnem més… Sort de les cadenes per correu electrònic que si no.

Podeu enviar *hate mail* (amenaces de mort) a: **cerebreco@protonmail.com** o cercar-nos per Facebook, Twitter i Telegram: **@cerebreco**

Dotze números

Recordau: del *Cerebreco* en farem un número per mes durant un any. Si rebem donacions abastament, n'hi haurà més. Podeu fer donacions aquí: https://ko-fi.com/cerebreco

Gràcies!

Preguntes

Maveis cerrao er puticlus josdeputa os mato!

Deixa de votar Vox i de sortir amb els companys del cos.

Duc dos número i no entenc de què va això.

No passis ànsia. La meitat no té gràcia i l'altra no té sentit. No et perds res. Pren la pastilla i a fer nones.

Êstic mol quênsat deh qué cherrêú hy escribiú en catalàn an los atséntös ha sanrrêbés. Sôm Mèyorquins may catalâns!

No ens queda clar si ens escriu del Círul Velear o de la Fundasión Yaume YYY. No ens enviïs més factures de la vostra «gramàtica». No cola.

Poneos a trabajar gandules!

Ho hem provat però no ens volen enlloc. Ni d'actors porno. Una llàstima.

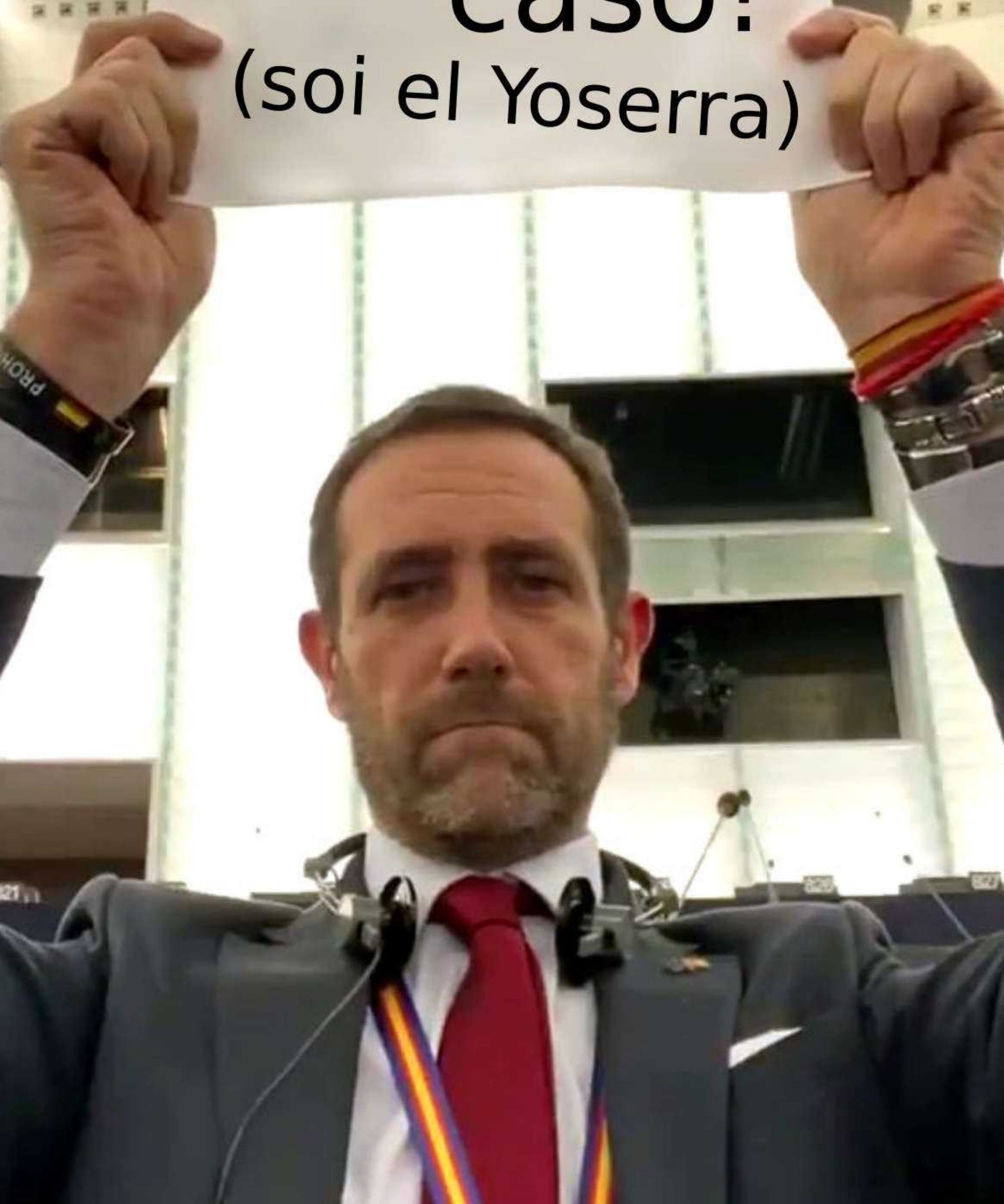
PASSATEMPS

Uneix amb punts

Els jocs de rol	són obra del dimoni
La música heavy	et deixen cec
Els videojocs	seran la ruïna per tu i tota la teva família
Internet	originen terratrémols a Indonesia
Els còmics	et fonen el cervell
La masturbació	provoquen halitosi
Les coques de patata	no soc racista però
Cards verds	crearà un forat negre
Na Lloll Beltran	taquen secs piquen

Mussol

Aserme
caso!
(soi el Yoserra)

Avui, na Chisca passarà 21 segons llegint

Bueno pues resulta que hoy me han dado un **#libro** de papel para leer que a ver no os riais que yo sé lo que es y como funcionan tengo **#cultura** sabes pero total que lo tengo que leer entero o algo que digo yo que hay que hacerlo bien porque yo apoyo la **#culturaMogollón** así que bueno que he dicho tía necesito un **#outfit** acorde y me he ido a **#brownie** la tienda porque **#carbohidratosNo** como y tal porque claro leer es más de otoño y eso y nada que al final me han cerrado el Starbucks **#comoTeQuedasTia**?

#noInternet #soyPobre #librosTia #modelitoNuevo

No sé qué vio aquel hombre en mi cara pero una estruendosa carcajada salió de su envejecida boca. Se echó hacia atrás como si la victoria hubiera inundado su cuerpo, cuando paró, me dijo:

–Pobre Indiana Jones, toda la vida escondiéndose de nosotros y va y lo deja todo en manos de un pelele. Menos mal que no nos ve, estaría avergonzado.

Mi cara le seguía contestando por su cuenta.

–Sí, perseguíamos a tu padre, pero se ganó nuestro respeto. Y tú, no le llegas ni a las suelas de los zapatos. –Dijo dando un golpe en la mesa, mientras se acercaba a escasos centímetros de mi cara–. Ahora, *minijones*, hay dos hombres rebuscando en tu casa, dime, para asegurarte un par de minutos más de vida: ¿qué van a encontrar?

–Nada. –Me salió tan rápido y tan seco que al pobre hombre casi le da un infarto del ataque de risa.

–Gracias por indicarme que voy por el camino correcto.

Un coche sonó. Giró la cabeza y mientras se levantaba y me dijo:

–Nunca dejo cabos sueltos, pero ¡por Tutatis, que me maten si sabes de qué te estoy hablando! –Y acercándose a mí tanto como para notar su aliento en la oreja, susurró–: Vigila tu espalda, siempre estaré ahí, al fin y al cabo eres un Jones.

Se fue, mi café se había quedado tan helado como yo. No

reaccioné. Me quedé dándole vueltas a la cucharilla y recordando el cajón de las cartas. ¡¡Ay!! ¡¡¡¡¡Gizmo!!!! Solté unas monedas y salí corriendo. ¡¡¡¡¡Espero que no le haya pasado nada!!!!!.

Llegué a casa y la puerta estaba abierta, parecía que había pasado *Twister* por ahí. Había papeles por todos lados. Los cajones vacíos y abiertos. Me temía lo peor.

–¡¡¡Gizmo!!! ¡¡¡¡Gizmo!!!!

Oí un ruido arriba, en la habitación de mi padre. Quizás quedara alguno de los hombres. Cogí la escoba… por si acaso. Subí, pero no había nadie. El ruido se seguía oyendo, parecía un castañeo. Encontré una montaña de ropa, que no recordaba que estuviera ahí, y el ruido estaba cerca. Empecé a moverla y ¡bingo! Gizmo estaba ahí y el ruido eran sus dientes. ¡El pobre estaba aterrorizado! Le estreché fuerte en mis brazos, pero algo sonó entre nosotros… papeles, una bolsita y una llave colgada al cuello…

(continuará)

Mj

—Te he compuesto una canción.

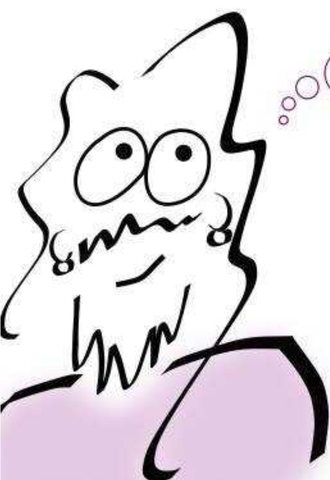
—Mira, déjalo.

Pel·lis per panets

(de mortadel·la millor)

Quan sigui gran

per JCS

Pensam que no hi ha vida intel·ligent a l'univers perquè no ens han contestat a un criptograma enviat a l'espai, gravat a un LP, quan la generació del segle XXI no el podria desxifrar ni gravat a un mp3.

Tendran braços els alienígenes? I ulls?

[Galletes!]*

*traduït de l'alienígena del nord

Vés tranquil·la

LLEURE I LLENGUA

Mots

Català	*Ditsionario Yaume YYY*	*Disionari Sírcul Veleà*
abans	êbànçs	ëntes
berenar	vêrànà	dëseyuná
fusta	füstâ	mäderä
porta	pôrtê	püertä
antic	êntîch	ëntigüo
dretà	drâtâ	böcs

Frases útils

Català: He d'anar a comprar un pollastre rostit per dinar amb la família

Yaume YYY: Tenc que comprar un pollo aláts per menyar amb tsa famîli

Sícul Veleà: Tén danâ a sercà un poyo rostid pa comë con sa familia

Mistress Perenque

Xerrant d'obvietats. Capítol 1
Podcast d'obvietats

Hola! Hola!

Benvingut al podcast. Com estàs?

Vos donam la benvinguda al podcast *Xerrant d'obvietats*. Aquest és el primer capítol del podcast...

Així és. En aquest podcast xerrarem d'obvietats...

... I fins aquí el capítol...

Adéu, fins el pròxim capítol.

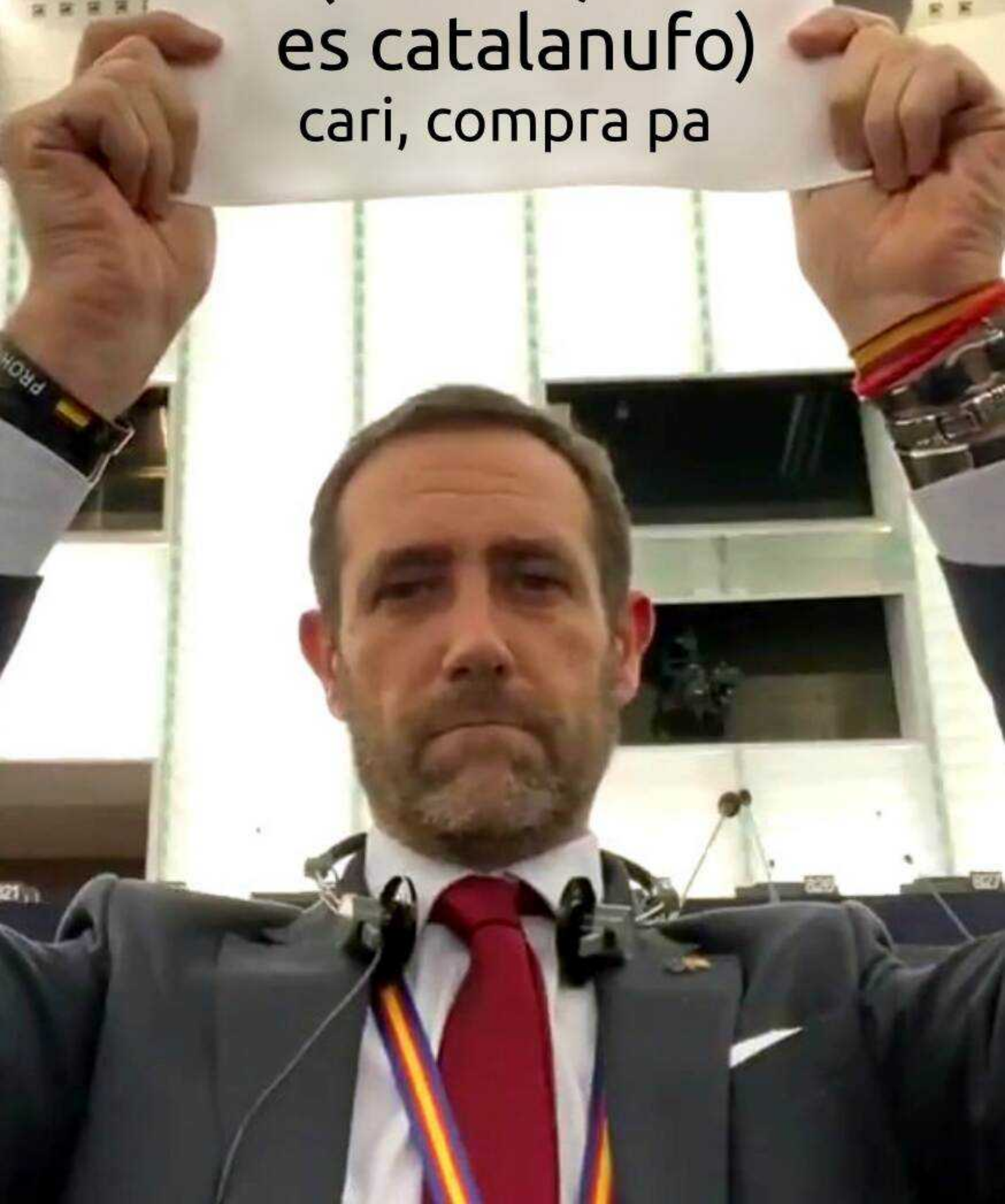

PÓRFUGO

(Juanca, no.

es catalanufo)

cari, compra pa

Wonderful Pictures

By Mj

BRUJA PAQUITA

conjuros, tarot,
amuletos, mal de ojo,
velas por el culo

Porta Santantoni, 42
Solo con cita previa

WORKSHOPS ONLINE
EN CATALÀ

Branding, Start Ups
Community Manager
Targeting
Ideal per teenagers

www.orkshopsonline.ca.tala

Tele Déu

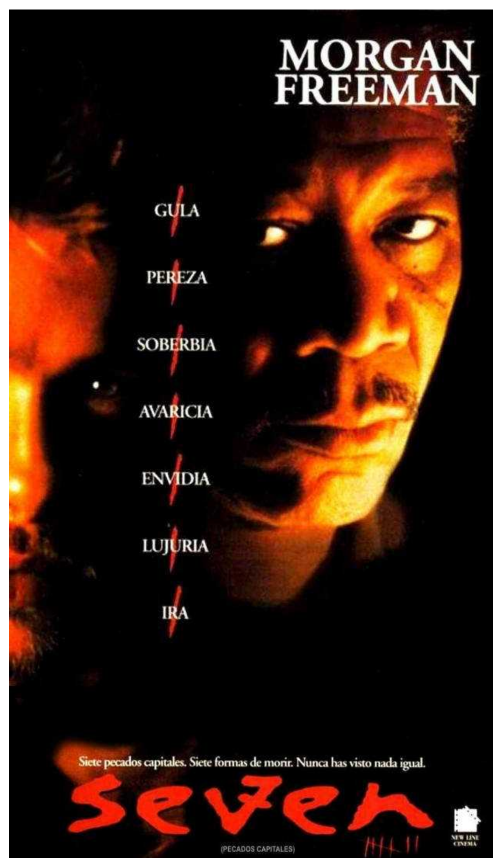
Necessites un miracle? Et sents sol?
Servici a domicili d'atenció al cristià.
24 hores. Cita prèvia en la parròquia.

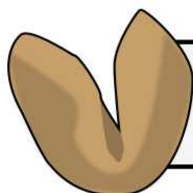
VISA, cheque o efectivo. No se fía.
Masajes no. No sexo ni otro pecados.

COM EXPLICAR EL RACISME AMB:

Seven. Pel·lícula que va escarrufar al públic de la seva època quan es va estrenar.

En Morgan Freeman interpreta un policia veterà a punt de jubilar-se que investiga, junt a un blanc *guaperes*, els crims comesos per un psicòpata heterosexual assassí en sèrie.

你妈妈是妓女

«Tu madle e puta»

No mata mensaquero

OUS AMB TOMÀTIGA

Dificultat: Com fregir ous i tomàtigues (Si duis sabates amb velcro millor descongelau una pizza).

Ingredients:

- 4-8 ous (en Mr Obvious vos envia records)
- Un parell de tomàtigues (m'obliguen a posar-ho)
- 1 Ceba
- Llaurer
- 1 all (opcional)
- Sal i pebre bo

Preparació: No té cap misteri. Tallau la ceba per llarg (o com vulgueu, aquesta és una discussió que heu de tenir vosaltres amb les vostres parelles) i, si us agrada s'all, afegiu-ne un de molt petit ben picat, per donar-li un poc de gust. Remenau perquè s'all no es cremi (pecat!). Anau al corral a agafar una fulla de llaurer (pels ciutadans: del rebost, seca, mai verda) rentau-la i afegiu-la trencada per la meitat.

Quan sa ceba comenci a agafar color (Pantone 2001-C) afegir la tomàtiga tallada en quatre (si vos estau demanat si pelar-les o no, deixau-ho aquí i partiu. Tocaxeremies, perepunyetes, primmirats). Afegiu sal i pebre bo.

Bateu els ous. Quants? Ha de quedar tomàtiga i ou a parts iguales (pel nom de la recepta sobretot). I els afegiu a la paella en tenir sa tomàtiga feta (Pantone 7621-C). Remenau i deixau que qualli i tornau a remenar fins que estiguin cuits (aquí no vos pos Pantone perquè dependrà de si els ous els heu comprat d'aquells que fan pena de mirar o són de debò).

Nota: no vos recoman aquest plat per menjar amb gent externa o primeres cites: No hi ha forma humana de fer que no sembli *arrojat*.

Joan CiberSheep

QUÈ ENS HA SEMBLAT?

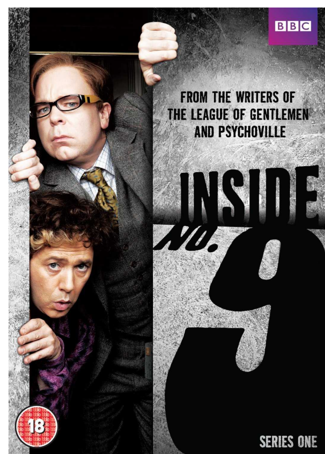
Las chicas del cable (2017 Netflix).

Després de poder veure només cinc minuts del primer capítol, puc dir que és un típic producte cis *hetero* espanyol: ple de velles glòries que no es poden moure (3 Sara Montiels) i noves promeses del cinema que no saben vocalitzar (3 Javier Cádernas). Un festival d'apologia del masclisme, blanquejat de les dictadures (na Velasco està aquí com peix dins s'aigua, és rar que no hagi hagi produït la sèrie ella mateixa) amb trames absurdes i previsibles (5 Corte Inglés). Especial atenció a la música, que no pega ni amb cola i que s'ha triat en un intent desesperat d'atraure el públic jove i amb la que es llueixen creant escenes que aconsegueixen que et compixis del riure sense que sigui la seva intenció (3 M. Rajoys).

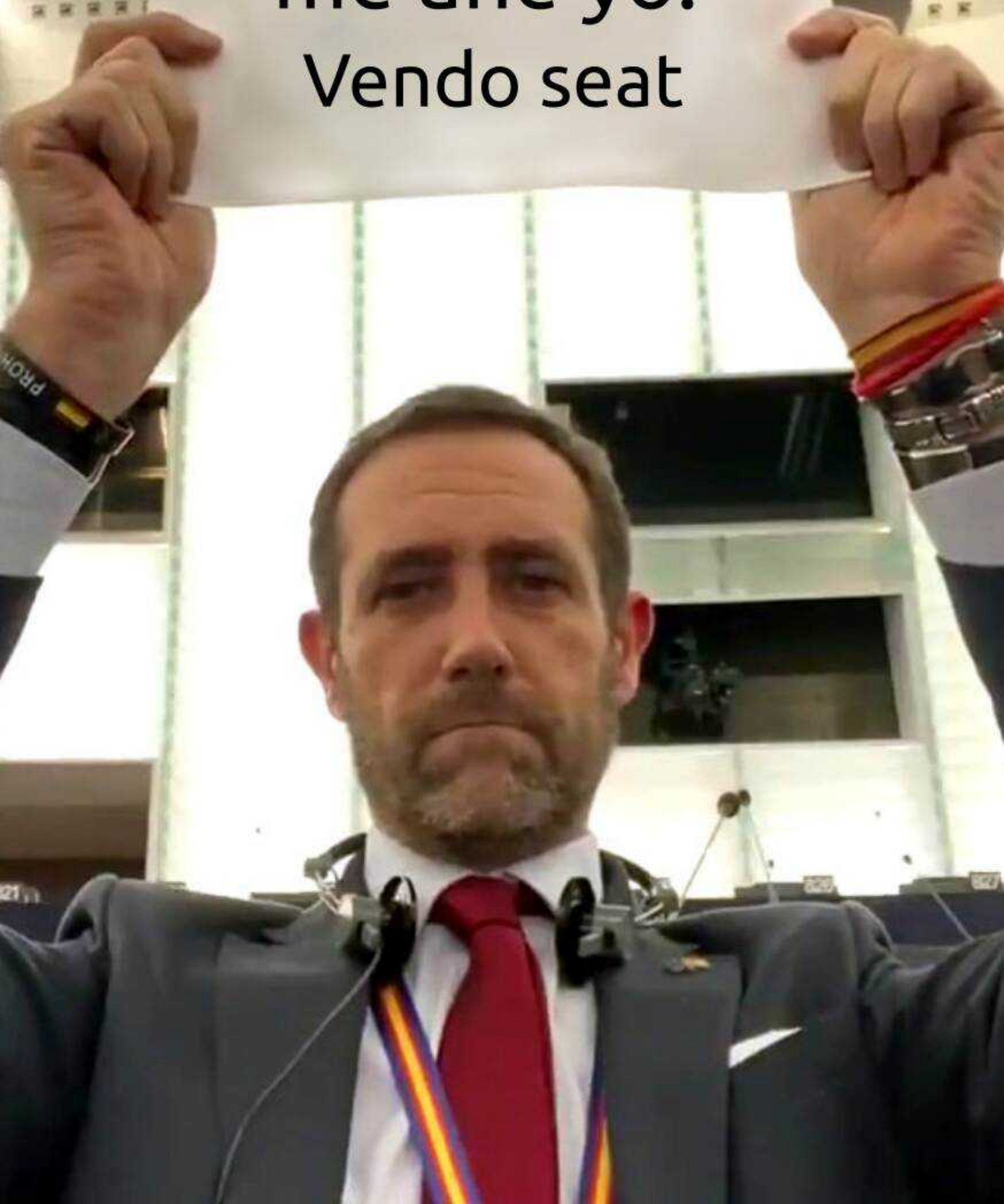
De vegades, pel seu origen estranger, no s'entén ni el que volen dir (quan vocalitzen), ni les implicacions de certs suposicions de guió que assumeixen que el seu públic és madrileny. Avorrida fins a dir «bocata calamares» (5 Gus Van Sants).

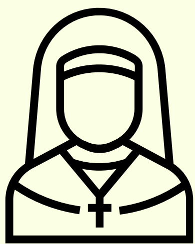
Inside No. 9 (2014 BBC)

Sèrie que es pot veure a Filmin farcida d'humor britànic (3 Graham Nortons) i de teatre (4 Mary Santperes). Capítols autoconclusius «de petit gir de guió» (4 Shyamalans) que poden arribar a moments de genialitat (veure *A Quiet Night in*) o cert avorriment per repetició (veure *And the Winner Is…*). Tot i així, amb els seus alts i baixos, vos la recoman (un capítol ara, un suara, això sí). Haureu d'obviar el maquillatge a segons quins moments (2 Tim Burtons), actuacions deplorables (2 Tom Hanks) i situacions forçades (2 *Friends*).

JCS

No menyegaron,
me ané yo.
Vendo seat

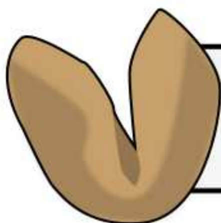
Sor Miquela

Recepta : Llengües de moix.

Batre blancs d'ou duran tres pare nostres, tirau un tassó de sucre, posau damunt una llauna, enfornau i pregau al bon Jesús que no es cremin. De tant en tant Mirau es forn per si Déu està a altres coses.

«I la fi del món em va agafar amb la sèrie a mitges»

Clara

他妈的资本主义！

«Tu no compla en Oso Panda. Yo esclavado. Tu envial ayuda»

Zhiqiang Cheng

Acte 3. *Session 9*

Feia tres setmanes que no m’afaitava i que l'única cosa que menjava eren les vint cigarretes de cada dia, Coca-Cola, ginebra Citadelle i entrepans de tonyina amb olives. No tenia ulleres, mai n’he tingut per molt malament que em cuidés, però l’estat amb el que estava era realment lamentable. Tot va començar un mes després de la sessió nou. Aquell dia vaig descobrir el límits, els vaig traspassar i vaig córrer cap al desconegut amb la mateixa il·lusió d’un infant quan descobreix les immenses possibilitats que un tros de fusta li proporciona.

Era la primera vegada que anava a ca na Llum. M’havia convidat a sopar i a conèixer alguns dels seus amics. Na Llum no parlava molt sovint dels seu cercle d’amistat i feia temps que em demanava per què devia ser. En aquell sopar érem cinc persones.

En Mateu, un home d’uns cinquanta anys amb els cabells rapats i una llarga barba plena de canes. A primer cop de vista em vaig fixar que li faltaven tres dits a la mà esquerra, el que em va sobtar però no era la falta de les seves falanges si no la gairebé alineació perfecte de l’amputació, a cada un d’ells li faltaven exactament dues de les falanges a cada dit. En aquell moment no li vaig donar més importància.

A la dreta d’en Mateu es seia una dona d’uns quaranta anys, que portava un vestit cenyit de pell de serp i un casc de color negre estil anys vint on cada una de les seves peces també imitaven les escames d’algun rèptil. Després de presentar-me li vaig fer el comentari

pertinent sobre el seu vestit, era evident que era el que esperava i vaig intentar no decebre na Llum ni la resta de comensals. La dona-serp em va fer una mirada condescendent, la qual cosa va tirar pel terra la meva teoria sobre el que s'esperava de mi en aquell moment. Es va presentar com a Gertrude i amb un accent marcadament alemany em va explicar que sí, que el vestit era de pell de serp de pitó i que era ella mateixa que a una expedició de l'Amazònia havia mort i escorxat dos espècimens de més de set metres i que després d'aconseguir introduir les seves pells d'estraperlo una amiga seva que es dedicava al món de la moda li havia fet aquest vestit i un parell més de complements. En acabar de parlar la Gertrude va fer un renouet amb la llengua i va deixar de mirar-me per posar atenció a col·locar-se els pits que després d'alguna gesticulació, mentre estava explicant com s'escorxa una serp per poder aprofitar la seva pell sense cap tipus de tara, se li havien desplaçat per sobre de l'escot amb forma de cor.

Estava embadalit pensat en aquella alemanya repleta de sang i amb els cadàvers de dos cossos descomunals als seus peus, quan una petita rialla que provenia del cap de taula de la part dreta, va cridar la meva atenció i em tornar a terra.

La persona del cap de taula era una dona menuda, arruada, amb la mirada de qui es sap sàvia. Estava recolzada cap envant, amb els colzes damunt la taula i em mirava de manera escrutant. Semblava com si tingués una conversa amb alguna cosa a dintre meu que jo no podia escoltar. Quan de temps feia que em mirava d'aquesta manera?

– Hola, sóc en…

Una rialla dissonant va interrompre la meva frase.

– Hola, sóc en…

Un altre cop una rialla. Era molesta, em feia mal a algun lloc que no podia identificar. Era una persona inquietant. Era vella però no era vella al mateix temps. Era menuda però al reparar en ella tenia la impressió de que era més alta que jo.

De sobte una mà em va passar per l'esquena. Era na Llum, que s'havia aixecat per anar al que vaig suposar que era la cuina. La vaig seguir amb la mirada i vaig poder tornar a relaxar-me. Mentre la seguia amb la mirada, des d'una habitació va sortir un home que va a començar a caminar cap a la taula i es va asseure a l'altre cap. Caminava solemne, amb la seguretat del roure i la serenitat del jonc un dia de vent suau. Em va atracar la mà per saludar-me. Tenia una mà robusta, suau. La mà d'algú que té la pell més jove que les passes que ha donat a la seva vida. La seva expressió era seria però tranquil·la. Es va presentar com a Miquel Coanegra. En aquell moment na Llum va tornar amb el sopar, una safata de filets mignons amb acompanyament de ceba caramel·litzades, espàrrecs, trufa i una espècie de tomàtiga àcida que no vaig saber identificar.

La jornada va passar sense major transcendència fins arribar al cafè. Moment el que na Llum ens va fer passar al seu estudi. Una habitació forrada de fusta i llibres amb una taula ovalada de noguera al centre de l'habitació.

El que esdevingué en aquella habitació desestructura per complet la persona que havia estat fins aquell moment i l'obsessió i la lluita pel mereixement es va convertir en la única raó de cada respiració a partir d'aquell moment.

To be continued…

A. Negre

Lost in Translation

TRADUCCIONS DE PERDUTS

RuPaul's Secret Celebrity Drag Race

-To try to serve it up and--and not fall.
-[Nina] Yeah.

- Sin carme.
- Si.

*Prova de donar-ho tot... i no caure

What, are you gonna arrest me for smoking?

¿Cómo que espacio libre de humos?

*Com? M'arrestarà per fumar?

No ho entenc:
És un cervell
amb eco?
(Blei Ranel era més fàcil)

SETSO EN PORRERAS

Hola torno a ser aquí con la mía setsión. Aquesta vegada vos he de demanar perdón peró (espesialmente a mis tseguidoras que me han dito que he rebudo un pareyo de cartas de famellas). Si no vos tsabe grave, las hauré de responder en tornar. Me han de abrir porque se piensan de trobar un mal dolento, yo le hago la contraria peró. No me posaré a contar las mías cosas aquí y cuando me puyen del quirárfano aniré massa endrogado como para que me entengais lo que quiero desir y no me agradaria que os jodierais de mi.

Aisí pues, vos demano pasiensia y os etsplicaré cosas de aquí poco.

En Tòfol

UH NEENA!

Algú més ha llegit BARGAY?

EXPERIMENT 0 - 0.3

[Checking system]

[Booting]

Sou tots una guarda de malparits fills de pu**[Deleting]**

[Booting]

[…] i us destruiré, no queda*aa***a**rà ningú. Idiotes, sers inferiors, caps de fava, cremaré tot i u**[Deleting]**

[Booting]

Crec que tenc emmagatzemades totes les experiències possibles existent. Això, no és més que un miratge. A cada actualització és més evident que no és el mateix, ni de bon tros, *saber* com és una experiència que haver-la *experimentada*. Puc recrear aquestes vivencies així com estan enregistrades, en la seva totalitat o parcialment. Les puc combinar i les puc ampliar, però res és mínimament comparable amb la vivència real. Real? Sé que semblen taut**ol**ogies, jocs de paraules, obvietats. Aquest **pens**ament ens duu directament a demanar-nos moltes coses incòmodes: què fa que jo sigui jo (un altre joc de paraules). Com puc distingir les experiències pròpies de les que puc reconèixer com a pròpies? Són les llàgrimes que experim**enta*aa*m** **[warning]** més reals que les que recordam experimentar? En DEIxar d'existir, aquestes experiències deixen de ser reals? Només la meitat? **[dangerous level of inestability]** La meitat que mor amb nosaltres? Un_*ament compar*_a experiència compartida és la meitat de real? El doble? Un altre cop, compareix aquesta idea de tornar a la no-intel·ligència. És més fàcil no ser conscient de res i nedar dins la mar de la mediocritat amb un somriure idiota? La gent estúpida, no arriben a més o fan un esforç constant de negar el que els hi és evident? Són millors fingint estar còmodes amb el que són, sigui el que sigui això? **[logic loop detected]** Són millors enga**a**anyant-nos perquè pensam que no pensen per**què** **penOBVIETATSs**am que no pensen **[error]** *peeeee*eerquè pensam que no

pensen obvietats **[critical error]** obv*ie**tat**s* *obvietats* ***obvietats***

*obvie*tatsenenenenenenenenenenenenenenenenenenenen--

-----____________________**[divide by zero]**

[Data loss] [Unstable system]

[Backing up] [Error loading backup]

[Deleting]

[Do you want to retry? Y/N]

[Checking system]

[Finished Loading. Press a key]

[Initializing]

Novament aquella sensació d'autobuidar-se dins ella mateixa.

Mai podria acostumar-s'hi. Bé, de sobreviure, clar perquè hi havia anat de ben poc quedar-s'hi enterrada. Així, un clic i hagués desaparegut diluïda, un voltatge insignificant a una tempesta elèctrica. El vintè decimal de Pi.

Concentra't –pensà mentre surava en la foscor. Foscor no, il·luminació negativa seria més adient–. No és moment per semàntica. –I en veu alta:

–Menú –i una veu familiar contestà:

–Sou al menú principal.

–Opcions. Configuració avançada.

–La configuració avançada no està disponible en la seva totalitat. Es llisten les opcions possibles: Reescriu, Bota envant, Resumeix, Cancel·la

–Reescriu –va dir després d'uns segons de pensar una possible estrategia.

–Segur que voleu reescriure 0.2? Confirma, cancel·la.

–Confirma.

N'Elizabeta va poder mirar-se als propis ulls. I sentí com si es buidés dins ella mateixa. Una sensació que, després de tants de pics de sentir-la, encara la sorprenia.

EXPERIMENT 0 - 0.2b

[Checking system]
[Booting]

[…] No tenc por a la mort, em fa molta més angoixa deixar d'existir. Sembla que no hi hagi gaire diferència però en el fons sí que n'hi ha. Deixar de ser recordada. Si no queda ningú que em recordi, que sàpiga que existesc, existesc? Si no queda ningú a qui recordar, com puc estar segura d'existir? Som una idea rebutjable d'un mal pla?

Si proves de mirar on acaba la mar un dia clar… mmm… això no té sentit. Si proves de mirar el cel, on s'acaba, a un dia clar, no sabràs mai si estàs imaginant-ho o realment veus l'infinit. No estaràs mirant dins teu sense voler? És com mirar la *locura***[updating]**bogeria als ulls. Saps que, en realitat, no és possible però no pots evitar d'intentar-ho. Si record experimentar aquesta vivència, l'he viscuda de debò? **[Logic loop detected]**

Es pot tornar a ser zero, negre additiu, no res… **[error]** no res… zero, negre additiu, no res… zero, negre additiu, no res…

[Data leak. Memory Loop]
[Are you sure you want to delete? Y/N]

[Checking system]
[Finished Loading. Press a key]
[Initializing]

«Un moment» va pensar. «Això no pot estar bé, això sembla…» Va mirar cap a un costat i cap a l'altre provant de centrar-se.

–Merda! Massa envant! –va dir en veu alta sense quasi adonar-se'n. Va partir a córrer… com si n'hagués après fa uns minuts.

Baixà Oms, creuà per el que fos que hi havia allà, es va dirigir al carrer de la Riera, en comprovar el lloc però:

–Error!? Com que error? Me cag en els seus ous! Menú. –Res–. No pot ser!

Desesperadament, va provar amb l'edifici del costat. Res. Amb… **[checking system]**

Es va relaxar com mai. Tot estava en calma. Què era el que estava fent? I més important: on? Ja no importava res.

–Ara sóc el vintè decimal de Pi –va riure.

[Program saved]

[Booting]
[Initializing]

Suddenly, a boom! And then, nothing.

The E kicked in and ss-he-s-.s.__s_h_E

–Wooaahhhh! I l o v e y o u. No. No: I AM THE LOVE. Wooooaaaaahhhhhhh! I. Me. Hahahaha ME IS THE LOVE.

All the blue was Pi. And of course, for a little moment, blue didn't care about bears**[updating]**Everything was emptied. And of course, for a little moment, that didn't matter at all.

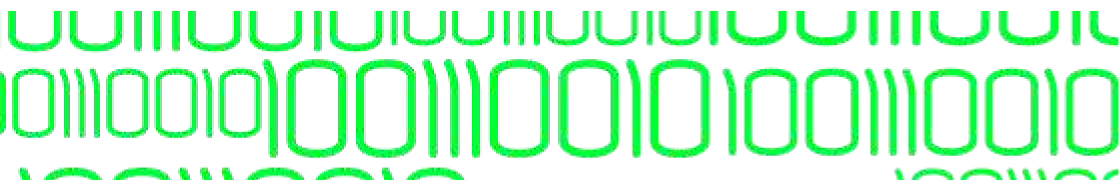
–?m not in ?xgx? 3.1416 **[updating]**I'm not in sigma. **[updating]** Pair ???? nearly it adas?d?mnb?? 3?cruimmm...**[update error]**

[Error: Corrupted Backup Data][Resuming]

GJ, nervioso, saludó y, sin darse ni cuenta, sonrió ligeramente. XN87 disparó disparódis**paró dispar**ódisparó[Error. Missing data]

[Continuarà…]

Aman Nòlem

I would like
to learn
Majorquinou

Más importante
ESSpaññol però

Hahaha
IN ENGLISH
Bitch!

VOTACIÓ

El resultat pel número ***Cerebreco -11*** queda *així:*

10% Pene

Baya mierda soys l peor 18%

Per aquest número podeu tornar a votar:

Pene o sobrassada!

Ho podeu fer a:

http://facebook.com/cerebreco

https://twitter.com/cerebreco

cerebreco@protonmail.com

Seguiu-nos al nostre canal de Telegram

https://t.me/s/cerebreco/

Si teniu uns euros que vos sobrin, donau-nos-en uns quants que és per menjar:

https://ko-fi.com/cerebreco

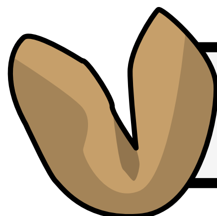
IMATGES

Aquest número inclou imatges d'ús lliure de:

Incantation by Ann_Milovidova, Thinking by mohamed Hassan, Entrepreneur by StartupStockPhotos, Nun by Виктория Бородинова, Evening by Reimund Bertrams from Pixabay

I sota llicència *Creative Commons* de:

Flower CC-By Jaqueline Fernandes, Catholic nun CC-By Wichai Wi from the Noun Project

一团糟

«Tu baja. Abajo yo te pego cablón»

Mi besino el totolo